

Dom Pomocy Społecznej w Strzelcach Opolskich
tel. 4612329, 4613480
z filią w Szmyszowie tel. 4617736
z filią w Lesnicy tel. 4615253

Dom Pomocy Społecznej w Kadlubie
tel. 4616288, 4616544
e-mail: dpskadlub@go2.pl

Dom Pomocy Społecznej w Zawadzkim
tel. 4622011
e-mail: dpszawadzkie@poczta.fm

Zespół Szkół w Strzelcach Opolskich
tel. 4612225

Zespół Szkół Zawodowych nr1 w Strzelcach Op.
tel. 4612701
e-mail: zsz-strzelceop@oswiata.org.pl

Zespół Szkół Zawodowych w Zawadzkim
tel. 4616288, 4616541
e-mail: zszzawa@interia.pl

Licium Ogólnokształcące w Zawadzkim
tel. 4616430
e-mail: LICFUMZA@Edu.APPIE.PL

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Strzelcach Opolskich
tel. 4613381, 4613901

Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Strzelcach Op.
tel. 4613026
e-mail: pppstrzelce@poczta.onet.pl

Zespół Szkół Specjalnych przy DPS w Zawadzkim
tel. 4620064, 4616049, 4620049
e-mail: ZSS_Zawadzkie@poczta.onet.pl

Zespół Szkół Specjalnych w Strzelcach Op.
tel. 4612882
e-mail: gmsp@tlen.pl

Zespół Szkół Specjalnych przy DPS w Kadlubie
tel. 4636422, 4636744
e-mail: zsskadlub@wp.pl, zss_kadlub@wodip.opole.pl

Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy w Lesnicy
tel. 4615261
e-mail: soswlesnica@poczta.onet.pl

Szkolne Schronisko Młodzieżowe w Górze Św. Anny
tel. 4615473

Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Strzelcach Opolskich
tel. 4613291-95

Komenda Powiatowa Państwowej Straży Pożarnej w Strzelcach Opolskich
tel. 4049903

Komenda Powiatowej Policji w Strzelcach Opolskich
tel. 4621200, 4621903

Powiatowy Inspektorat Weterynarii w Strzelcach Opolskich
tel. 4614528

Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Strzelcach Opolskich
tel. 4639099

Powiatowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Strzelcach Opolskich
tel. 4400313

Powiatowy Urząd Pracy w Strzelcach Opolskich
tel. 4621800

Wydawca: Starostwo Strzeleckie
Redaktor Naczelny: Marta Górka
Redaguje Zespół
Druk: Drukarnia „PRO MEDIA”
45-125 Opole, ul. Składowa 4,
tel. (077)453-18-07, 454-18-09,
fax 453-74-96

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania tekstów i adnotacji. Materiałów nie zamierzonych nie zwraca.
Nie odpowiada za treść zamieszczonych reklam i ogłoszeń.

Powiatowy Rzecznik Konsumentów radzi

U kogo reklamować wady?

W przypadku ujawnienia się wady zakupu konsument może, wedle swojego uznania, skorzystać z instytucji niezgodności towaru z umową lub gwarancji (jeżeli była udzielona). W pierwszym przypadku roszczenia należy kierować do sprzedawcy, który ma obowiązek przyjąć i rozpatrzyć reklamację. Niedopuszczalne jest odsyłanie przez niego konsumenta do producenta, hurtownika, czy importera. W drugim - roszczenia należy kierować do gwaranta. Najczęściej jest nim producent, ale może być również sprzedawca lub importer.

Odpowiedzialność sprzedawcy za niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową

Odpowiedzialność sprzedawcy za niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nową instytucją prawną, która zastąpiła dotychczasową odpowiedzialność sprzedawcy z tytułu rękojmi. Zmienione zostały przesłanki odpowiedzialności (zamiast wady fizycznej występuje niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową), okres trwania odpowiedzialności, uprawnienia konsumenta oraz reguły dowodowe.

Z odpowiedzialności sprzedawcy mamy obecnie do czynienia, gdy wydany nam towar okaże się niezgodny z umową. Pojęciem tym oznacza się nie tylko usterki fizyczne rzeczy, ale również brak cech właściwości dla towarów tego rodzaju, czy brak właściwości, o których istnieniu konsument był zapewniany.

Z prawnego punktu widzenia zgodność towaru z umową oznacza, że:

- § towar nadaje się do celu, do jakiego jest zwykle używany,
- § jego właściwości odpowiadają właściwościom cechującym towar tego rodzaju,
- § towar odpowiada oczekiwaniom dotyczącym towaru tego rodzaju, opartym na składanych publicznie zapewnieniach sprzedawcy, producenta lub jego przedstawiciela (w szczególności uwzględnia się zapewnienia, wyrażone w oznakowaniu towaru lub reklamie, odnoszące się

do właściwości towaru, w tym także do terminu w jakim towar ma je zachować).

W przypadku indywidualnego uzgadniania właściwości towar jest zgodny z umową, gdy odpowiada podanemu przez sprzedawcę opisowi lub ma cechy okazanej kupującemu próbki albo wzoru, a także gdy nadaje się do celu określonego przez kupującego przy zawarciu umowy, chyba że sprzedawca zgłosił zastrzeżenia co do takiego przeznaczenia towaru. Brak którejkolwiek ze wskazanych wyżej cech (właściwości) oznacza, że towar jest niezgodny z umową i rodzi po stronie sprzedawcy odpowiedzialność względem kupującego. Ustawa poszerza pojęcie niezgodności towaru z umową również na przypadki nieprawidłowości w zamontowaniu lub uruchomieniu towaru, jeżeli okrytości te zostały wykonane przez osobę, za którą ponosi odpowiedzialność, albo przez kupującego według instrukcji otrzymanej przy sprzedaży.

Sprzedawca ponosi odpowiedzialność za niezgodność towaru z umową tylko wtedy, gdy niezgodność ta występowała w chwili wydania towaru. Jednocześnie ustawa wprowadziła bardzo korzystne dla konsumenta domniemania prawne. W przypadku stwierdzenia niezgodności towaru przed upływem sześciu miesięcy od wydania towaru domniemywa się, że istniała ona w chwili wydania towaru. Konstrukcja ta odwraca ogólne reguły dowodowe. W przypadku ujawnienia się niezgodności we wskazanym terminie, to nie konsument musi udowodnić występowanie niezgodności, ale sprzedawca pod rygorem przegrania sprawy musi wykazać, iż towar był zgodny z umową. Po upływie sześciu miesięcy ciężar udowodnienia faktu niezgodności towaru z umową będzie spoczywał na konsumentach.

Sprzedawca nie odpowiada za niezgodność towaru z umową jedynie wtedy, gdy kupujący o tej niezgodności wiedział lub, oceniając rozsądnie, powinien był wiedzieć.

Sprzedawca odpowiada za niezgodność towaru z umową w przypadku stwierdzenia jej przez konsumenta przed upływem dwóch lat od wydania

towaru. Podstawowym warunkiem dochodzenia odpowiedzialności jest zawiadomienie sprzedawcy o stwierdzeniu takiej niezgodności w terminie dwóch miesięcy. Niedopełnienie tej powinności powoduje utratę uprawnień konsumenta. Na wytoczenie powództwa przed sądem konsument ma rok od zawiadomienia sprzedawcy o niezgodności. Termin ten nie może być jednak krótszy od dwóch lat od wydania towaru. Jeżeli zatem kupujący wykryje niezgodność towaru z umową w terminie trzech miesięcy od dnia jego wydania, ma do dyspozycji cały okres od upływu dwóch lat od wydania towaru na zgłoszenie żądania i skierowanie powództwa do sądu. Jeżeli natomiast stwierdzi niezgodność po 23 miesiącach od wydania towaru, swoje roszczenie musi zgłosić w terminie jednego roku.

W przypadku wystąpienia niezgodności towaru z umową konsument może domagać się od sprzedawcy doprowadzenia towaru konsumpcyjnego do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy (nieodpłatność naprawy i wymiany oznacza, że sprzedawca ma również obowiązek zwrotu kosztów poniesionych przez kupującego, w szczególności kosztów demontażu, dostarczenia, robocizny, materiałów oraz ponownego zamontowania i uruchomienia). W szczególnych przypadkach konsument może od umowy odstąpić lub żądać obniżenia ceny. Ma to miejsce, gdy:

- § naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów (przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość towaru zgodnego z umową oraz rodzaj i stopień stwierdzonej niezgodności, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie narażyłby kupującego taki sposób zaspokojenia),
- § sprzedawca nie zdoła naprawić albo wymienić rzeczy w odpowiednim czasie (przy określeniu odpowiedniego czasu naprawy lub wymiany uwzględnia się rodzaj towaru i cel jego nabycia),
- § naprawa albo wymiana naraziłaby kupującego na znaczne niedogodności

Sprzedawca ma obowiązek ustosunkować się do żądania konsumenta w terminie 14 dni. Jeżeli nie uczyni zadość tej powinności uważa się, że uznał roz-

czenia konsumenta za uzasadnione.

Zasad określonych wyżej nie można wyłączyć ani ograniczyć w drodze umowy zawartej przed zawiadomieniem sprzedawcy o niezgodności towaru z umową. W szczególności nie można tego dokonać przez oświadczenie kupującego, że wie o wszelkich niezgodnościach towaru z umową lub przez wybór prawa obcego.

Gwarancja

Gwarancja jest obok instytucji niezgodności towaru z umową drugim narzędziem umożliwiającym konsumentowi dochodzenie odpowiedzialności w przypadku ujawnienia się wady w nabytej rzeczy. W odróżnieniu jednak od niezgodności towaru z umową jest instytucją umową. Gwarancji może udzielić sprzedawca lub producent rzeczy. Udzielenie gwarancji następuje przez oświadczenie gwaranta, zamieszczone w dokumencie gwarancyjnym lub reklamie, odnoszące się do towaru konsumpcyjnego. Oświadczenie to określa obowiązki gwaranta i uprawnienia kupującego w przypadku, gdy właściwość sprzedanego towaru nie odpowiada właściwości wskazanej w tym oświadczeniu. Nie uważa się za gwarancję oświadczenia, które nie kształtuje obowiązków gwaranta.

Sprzedawca udzielający gwarancji wydaje kupującemu wraz z towarem dokument gwarancyjny. Sprzedawca powinien także sprawdzić zgodność znajdujących się na towarze oznaczeń z danymi zawartymi w dokumencie gwarancyjnym oraz stan plomb i innych umieszczonych na towarze zabezpieczeń.

W dokumencie gwarancyjnym należy zamieścić podstawowe dane potrzebne do dochodzenia roszczeń z gwarancji, w tym w szczególności nazwę i adres gwaranta lub jego przedstawiciela w Rzeczypospolitej Polsce, czas trwania i terytorialny zakres ochrony gwarancyjnej. Ponadto powinno być w nim zawarte stwierdzenie, że gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawieszają uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową.

Z mocy ustawy udzielenie gwarancji następuje bez odrębnej opłaty przez kupującego.

Dariusz Steńko

AIDS i HIV - PRAWDA i FIKCJA (2)

AIDS wtargnął w życie współczesnego człowieka. Stał się dla niego ważnym, choć wciąż niejasnym problemem. Ta sytuacja rodzi wiele wątpliwości, szczególnie wśród ludzi młodych, których edukacja w tym zakresie pozostawia wiele do życzenia. Badania wskazują, iż młodzież polska na ogół nie dopuszcza do siebie informacji o możliwości osobistego zakażenia wirusem HIV, niewiele też wie o tym jak zachować bezpieczeństwo, by zminimalizować ryzyko zakażenia się tym wirusem.

Pierwsze przypadki zachorowania na AIDS prasa amerykańska opisała w 1981 roku. W Polsce pierwszego nosiciela wirusa HIV zarejestrowano w 1985 roku, rok później - pierwszego chorego na AIDS. W 1987 roku odnotowano pierwszą śmiertelną ofiarę tej choroby. W ciągu prawie dwudziestu lat AIDS stał się epidemią obejmującą wszystkie kraje. W większym lub mniejszym stopniu dotyczy to również Polski, gdzie cały czas wzrasta liczba nosicieli wirusa HIV. Dane ilu ich jest nie są dokładne, bowiem nie każdy zakażony jest świadom tego faktu i nie zawsze zgłasza się na badania.

AIDS - jest zagadnieniem złożonym - zarówno ze względów medycznych, jak również społecznych i biologicznych. Chociaż w Polsce choroba jest stosunkowo niewielu, wszystko wskazuje na to, że jesteśmy w początkowej fazie epidemii, ponieważ problem do nas dotarł z kilkuletnim opóźnieniem.

Jedyną bronią, jaka nam pozostała jest szeroka edukacja społeczeństwa. Aby się czegoś nie bać, trzeba to dokładnie poznać. Nie wystarczy zasłyszane poglądy kogoś, należy pogłębić wiedzę na temat AIDS i wirusa HIV. Z profilaktyką trzeba dotrzeć zwłaszcza do młodzieży, ponieważ to właśnie ona jest najbardziej zagrożona. Młodzi ludzie nie mają ustabilizowanego życia seksualnego, łatwo ulegają modzie, bywają lekkomyślni, dlatego łatwiej poddają się wpływom środowiska, grup koleżeńskich i przyjmują za swoje dobre wzory zachowań. Stąd zagrożenie młodzieży jest zwielokrotnione. Młodzież nie zawsze słucha dorosłych, bo sama czuje się „dorosła”, dlatego się buntuje. Czasami na złość rodzicom postępuje tak, że później w dorosłym życiu tego żałuje, ale wtedy może być za późno. Hormony „myślą” często za młodego człowieka i sprawiają, że robi różne dziwne rzeczy, nie zawsze przemyślane i rozsądne.

Ocenia się, że na świecie liczba osób zakażonych, mających mniej niż 20 lat życia, sięga 4-7 milionów, a liczba osób z diagnozą pełnoobjawowego AIDS podwaja się co 14 miesięcy. W samym roku 2000 zmarło ponad 500 tysięcy dzieci chorych na AIDS.

Nikt z nas nie myśli o chorobie jako o czymś realnym, każdy sadzi, że to dotyka kogoś, ale nie nas, „to ktoś, nie ja, zachoruje”. Ale czy tak jest naprawdę, czy umiemy w porę dostrzec zagrożenie? Jeśli nie będziemy wiedzieć

dokładnie, co nam zagraża - nie poznamy prawdy na temat AIDS z rzetelnego źródła.

Obecnie na świecie co 10 minut jest rozpoznawany nowy przypadek AIDS. Wkrótce każdy z nas będzie znalazł co najmniej jedną osobę zakażoną wirusem HIV. Znając fakty i unikając ryzykownych zachowań możemy uchronić się przed AIDS-dumą przelomu wieków. Warto zatem wiedzieć co następuje:

- * Nikt nie jest odporny na zakażenie wirusem HIV. Jest on czynnikiem zakaźnym jednakowo zagrażającym wszystkim młodym i starszym ludziom, heteroseksualistom i homoseksualistom, kobietom i mężczyznom, białym, brązowym i żółtym. Dlatego pojęcie grup ryzyka straciło już dawno na aktualności. Zamiast tego mówimy o istnieniu grup ryzykownego zachowania się człowieka.
- * Wirus HIV nie przenosi się w drodze codziennych kontaktów, tak jak katar i grypa.
- * Wirus HIV może być przenoszony zarówno przez stosunki płciowe odbywane bez zabezpieczenia w postaci prezerwatywy, jak i przez używanie igieł i strzykawek po osobie zakażonej.
- * Człowiek może zostać zakażony przez transfuzję zakażonej krwi czy produktów krwiopochodnych albo przez transfuzję zakażonego narządu. Ryzyko zakażenia tymi drogami zostało niemal całkowicie wyeliminowane po wprowadzeniu obowiązkowych i bardzo szczegółowych badań krwi, produktów krwiopochodnych oraz narządów przed transfuzją.

* Człowiek zakażony wirusem HIV jest jego nosicielem. Jeśli nawet nie rozwinię się u niego AIDS, to dopóty, dopóki będzie żył, zawsze będzie miał wirusa w swoim organizmie i zawsze będzie w stanie zarazić wirusem innych ludzi.

AIDS jest potężnym wrogiem, ale jest coś, czym możemy się przed nim bronić, coś czym możemy z nim walczyć. Jest to rzetelna wiedza i własna roztępa wsparta unikaniem zachowań ryzykownych.

Malgorzata Loskot

Polskie Stowarzyszenie Diabetyków - Koło w Strzelcach Opolskich

zaprasza wszystkich chorujących na cukrzycę lub zainteresowanych tą problematyką co środę w godz. 17.00 - 18.00 do swojej siedziby przy ul. Krakowskiej 16 w Strzelcach Opolskich (budynek Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej).

Można tam skorzystać ze szkoleń, wysłuchać prelekcji specjalistów, wymienić się doświadczeniami z innymi chorymi, wypożyczyć literaturę związaną z tą tematyką lub zapoznać się z praktyczną obsługą sprzętu dla diabetyków.

Najbliższy wykład - pt. „Choroby skóry w cukrzycy” zaprezentowany zostanie przez dr med. Ewę Horowską-Półtorak 27 listopada o godz. 17.00

Sekretariat Starosty
tel. +48 77 4639093
Powiatowy Rzecznik Konsumentów
wew. 220
Wydział Ruchu Drogowego i Dróg Powiatowych
wew. 117, 118, 119, 120, 121, 124, 125, 150, 149, 151, 152, 153
Wydział Finansowy
wew. 127, 128, 131, 229, 201, 202, 203
Wydział Geodezji, kartografii, Katastru

i Gospodarki Nieruchomościami
wew. 105, 140, 133, 137
Wydział Architektoniczno - Budowlany
wew. 215, 217, 249
Wydział Organizacyjny
Wew. 206, 207, 213, 204
Zespół Kontroli
Wew. 145
Wydział Zarządzania Kryzysowego Ochrony Ludności i Spraw Obronnych
wew. 219

Wydział Edukacji, Kultury, Kultury Fizycznej i Turystyki
wew. 221, 222, 223, 228
Wydział Rolnictwa i Ochrony Środowiska
wew. 132, 224, 225, 226
Wydział Gospodarki Mieniem Powiatu
wew. 144, 146
Zespół ds. Promocji Powiatu
wew. 218, 230

